Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Confessionis Repetitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

eſt opus dicere quæ peccata commiſerit poſt ultimam confeſsionem; quia per hoc non variatur ſpecies, Buſenbaum. Card. Lugo. Bonacina & alii, *p. 11. tr. 6. reſ. 22.* Paſqualigus *tom. 2. Theol. diſput. 83. ſect. 1.* putat, ſi quis tam rudis eſſet, ut nullum peccatum poſſet exprimere, eum abſolvi poſſe, dummodo in genere diceret, ſe eſſe peccatorem, *ibid. tract. 6. reſ. 60.* multò magis abſolvi poteſt, ſi quis dicat, peccavi graviter in materia furti, licet numerum non exprimat, quantumcumque magnus ille ſit, *part. 11. tract. 3. reſ. 3.* juxta Pontium. Sed de furto cenſendum ſicut de interfectione plurium hominum, quorum plures ſi una exploſione interfeciſti, id in confeſsione fatendum. *ibidem.*

CONFESSIONIS
Repetitio.

Confeſſio repeti debet, quando fuit invalida.

60 † Confeſsio repetenda eſt, quando fuit invalida. Invalida autem poteſt eſſe tum ex parte confeſſarii, tum etiam ex parte pœnitentis: quandonam ſit invalida ex parte confeſſarii invenies ſupra V. *Confeſſarius*: quandonam ex parte pœnitentis, mox dictum eſt V. *Confeſſionis modus*, & *Confeſſionis requiſita.* †

Non fuit autem invalida, ſi facta non eſt principaliter in remiſſionẽ peccatorũ.

61. Vnum hic addo, confeſſionem non fore invalidam ex eo, quod fiat alio fine principaliter, quam ob remiſsionem peccatorum; dummodo in eo non peccetur mortaliter, & peccatorum remiſsio intendatur, ſaltem, ut finis minus principalis. Nam in tali caſu eſt intentio ſuſcipiendi Sacramentum, & omnia requiſita ad illius valorem. Ita Vaſquez, *in 3. tom. 4. quæſt. 92. art. 3. dub. 2.* contra Sylveſt. V. *Confeſſio 1. numero 7. part. 4. tract. 4. reſolut. 212.*

Quando verò confeſſio repeti debet cũ eodem con-feſſario, ſufficit, quod repetatur uno verbo.

62 Quando Confeſsio valida eſt iteranda cum eodem Confeſſario, & hic neque in confuſo recordatur ſtatum pœnitentis, neque pœnitentiam injunctam, nec ipſi nota ſis à pœnitente, docet Hurtadus, *de Sacrament. diſp. 8. difficult. 8.* non ſufficere, quod pœnitens ſe uno verbo accuſet de omnibus peccatis confeſsis, & in ſacrilegio in illa Confeſsione commiſſo, ſed requiri aliquam ſaltem confuſam Confeſsionem, & explicationem illorum peccatorum, quantum ſufficit Confeſſario ad taxandam prudenter pœnitentiam, *part. 4. tract. 4. reſol. 203.* & initio, *reſolut. 51. infra citanda.* Sed ego probabilem puto ſententiam Granado *in 3. part. controv. 7. tractat. 9. diſputatione 12. numero 5.* quod ſatis ſit, pœnitentem in tali caſu ſe accuſare omnium peccatorum aliàs confeſſorum, & ſacrilegii commiſsi in Confeſsione invalida, &

Etiamſi confeſſarius non habeat notitiam peccatorum Confeſſorum, neque confuſam.

tunc Confeſſarius validè, ac etiam licitè illum abſolvere poteſt, quamvis nec confuſam peccatorum notitiam habeat, nec pœnitentiæ recordetur. Ratio eſt, quia nulla ratio nos cogit ad imponendum tam grave onus pœnitenti in materia adeò difficili, qualis eſt ad confeſsionem acceſſus, qui, quantum fieri poteſt, facilis reddi debet. Aſſumptum probatur; quia illa repetitio in ſpeciali non requiritur ad hoc, ut verum ſit, pœnitentem omnia peccata confeſſum eſſe; nam jam ſupponitur confeſſus in præterita confeſsione, ex qua, quamvis invalida confeſſarius habuit illorum notitiam. Neque requiritur, ut confeſſarius pœnitentiam proportionatam injungat. Nam ſupponitur injunxiſſe, & pœnitens illam impleviſſe: & præterea pœnitentia non eſt cum tanto rigore proportionanda peccatis, ut non poſsit aliquando rationabiliter minui; & ideò in hoc caſu poteſt confeſſarius ſuo arbitrio imponere etiam minorem, maximè quia implevit aliam: quæ quamvis nullum fructum contulerit ex opere operato, quia non fuit pars veri Sacramenti; fuit tamen utilis ad præſervandum pœnitentem à culpis, qui eſt unus ex finibus, quos in injungenda pœnitentia confeſſarius ſibi proponit. Confirmatur hæc ſententia; nam ſi pœnitens faceret confeſsionem generalem per multos dies, &

confeſſar-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

confeſſarius ſingulis diebus pœnitentiam partialem imponeret, non eſſet neceſſarium in fine confeſſionis omnium peccatorum recordari, aut de pœnitentiis injunctis interrogare. Quæ omnia non procedunt, quando Confeſſore reiteratur cum alio Confeſſore, quia hic numquam habuit peccatorum notitiam. Ita Granado, *part.5. tract.14. reſ.51.* Quidquid aliqui in contrarium dicant, & † Quamvis *in part.3. tract.14. reſol.113.* docuerit, Confeſſarium in tali caſu peccare ⁊.

Et ſi iteraret oblitus multas cõfeſſiones interpoſuiſſet, illæ non eſſent invalidæ.

63 Pœnitens, Confeſſionem invalidam iterare amittens ex naturali oblivione, non facit alias Confeſſiones invalidas, ſi cum vero dolore & ſufficienti diſpoſitione confiteatur, neque tenetur illas repetere, cum nullitatem cognoſcit, ſed tantum illam invalidam cum defectu nullitatis. Ita Sancius *ſelect. diſp.41. n.10. p.3. tr.14. reſ.* 108.

CONFESSIO
Ante Euchariſtiam.

Eſt de præcepto præmittere cõfeſſionem ante Euchariſtiã.

63 De præcepto divino aſſerimus, præmittendum eſſe confeſſionem ante ſumptionem Euchariſtiæ *part.9. tract.3. reſol.1. & 2.* Et ſi quis ſciret, ſe juſtificatum eſſe, tenetur adhuc confeſſionem præmittere ante Euchariſtiam, *ibid. reſ.* 3.

De peccato oblito ſi abſq; ſcandalo poteſt fieri, debẽt de illo ante Euchariſtiam confiteri.

64 De peccato oblito in confeſsione, & de eo recordatus ante celebrationem, vel communionem, ſi non adeſt ſcandalum, vel irreverentia Sacramenti, neceſſe eſt de eo confiteri. *ibid. reſ.* 4.

65 Confitens decem peccata, & unius illorum obliviſcitur, & de decem contritus, non eſt neceſſe de oblito denuò conterere, ſed ſufficit prima contritio, quando ipſam non retractavit. *ibid. reſ.5. & 12.*

Eſt neceſſaria dimiſſio dubii.

66 Si practicè dubium non dimittitur, non poteſt Euchariſtia ſumi ante confeſsionem de peccatis dubiis *ibid. reſol.6.* Et ſi quis præmiſit confeſsionem de dubio, & poſtea cognovit ſe certo peccaſſe tenetur iterum ante communionem illud tanquam certum confiteri, *ibid. reſ.6. §. Unde ex his.*

Tenetur abſque ſcandalo.

67 Si quis in celebratione Miſſæ recordetur alicujus peccati, mortalis ſecundum Ledeſma non tenetur de eo confiteri, etiam, ſi hoc abſque ſcandalo fieri poteſt, ſed contrarium tenendum eſt, quod quando poteſt fieri ſine ſcandalo tenetur, *ibid. reſ.7.* Nec tenetur Sacerdos de peccato commiſſo in celebratione Miſſæ confiteri, ſcilicet, quando cantatur Gloria, vel Credo cum hæ partes non ſunt partes Miſſæ, *ibid. §. hic obiter* circa finem.

Non tenetur ſurgere à linteo, vel ſcamno communionis.

68 Non tenetur acceſſus ad linteum, ſeu ſcamnum ad accipiendam Euchariſtiam, ſi recordaretur alicujus peccati mortalis, ſurgere, & confeſſarium adire, ut de illo confiteatur, ſed ſufficit conterere propter ſcandalum. *ibid. reſol.8.*

Sacerdos tenetur celebrare.

69 Sacerdos tenetur celebrare, ſi non adſit Sacerdos, ita, ut ipſe, & alii præcepto audiendi Miſſam, *ibid. reſol.9.* Nec tenetur per interpretem præmittere confeſsionem, neſciens vulgari ſermone, vel latino ſua peccata confiteri, nec abſque nota ſuæ famæ, nec qui eſt in articulo mortis, & non adeſt Sacerdos pro Viatico, poteſt conterere, & ſufficit, *ibid. reſ.10.* Vide *numer.18.* de modo confeſsionis: nec etiam quando non eſt Sacerdos potens abſolvere de reſervatis, vel excommunicatione, & adeſt neceſsitas celebrandi poteſt alius Sacerdos celebrare, & ſumere Euchariſtiam abſque prævia confeſsione, ſolùm cum contritione, *ibid. reſ.11. & 16.*

Non tenetur in caſu neceſſitatis.

70 Niſi in caſu neceſsitatis? quod aliter, fieri non poteſt ſine infamia, tenetur ſemper ſacerdos ad præviam confeſsionem ante communionem, contra aliquos contrarium tenentes, *ibid. reſolut.13.*

Alius poteſt perficere.

71 Si ſacerdos poſt conſecrationem hoſtiæ moreretur, poteſt alius ſacerdos ſine prævia confeſsione illud ſacrificium perficere; ſecus ſi poſſet ſine ſcandalo hoc evitare, vel ſi poterit conterere, *ibid. reſ.* 14.

72 Quando

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN